

Mand vil sige: Lad mig faa den fordelagtigste Ordning, maa vi andre se paa, at vi ikke forspilder noget for Samfundet. Den enkelte unge Landarbejder vil naturligvis sige: Lad mig faa det, som man kalder fri Ejendom — der er nu ikke noget, der ubetinget er fri Ejendom —, men lad mig faa Ordningen efter den gamle Husmandslov, thi da kan jeg eventuelt indkassere Gevinsten ved en Jordværdistigning, naar jeg sælger Ejendommen. Det er denne Stigning, vi vil beholde som Samfundets Ejendom. Naar den Jord, der en Gang er kommet i offentligt Eje, i Fremtiden maatte stige i Værdi, er det rimeligt, at den, der har faaet Jorden overladt af Samfundet, skal svare Samfundet Renten af denne Værdistigning. Det har Samfundet Krav paa, og det er ikke mere, end den vedkommende kan udrede. Thi naar Jorden stiger i Værdi, stiger hans Indtægt ogsaa. Derfor er det en retfærdig Ordning, og den maa vi fastholde. Det vilde være kortsynet af Lovgivningsmagten, hvis den lod denne Jord slippe sig af Hænde, saaledes at det blev vilkaarlige Brugere, spredt over Landet, der kunde indkassere denne Fordel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det, der kalder mig frem, er en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Olufson. Det ærede Medlem udtalte, at samtlige Partier her paa Rigsdagen havde givet deres Tilslutning til Loven af 4. Oktober 1919. Jeg maa paa mit Partis Vegne tage Afstand fra dette, idet vi som Parti ikke har givet denne Lov vor Tilslutning. De Principper, der er nedlagt i denne Lov, har vi været og er vi fremdeles Modstandere af. Vi mener ikke, at denné Lov betyder nogen Saliggørelse for nogen af vore Medmennesker. Jeg skal dernæst tillade mig at sige til det ærede Medlem Hr. Olufson, at naar Landbrugsministeren ikke tager det Hensyn til Husmændenes Sendemandsmøder, som det ærede Medlem ønsker, han skulde, finder jeg dette ganske naturligt. Thi en Udtalelse fra Husmændenes Sendemandsmøder kan efter min Opfattelse ikke have en saadan Værdi overfor dette Forhold. Her maa den Person, som skal overtage Bruget, frit have Lov til at vælge, hvilken af de gældende Jordlove han ønsker at komme ind under. I denne Forbindelse vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Zahle, at her i Landet har vi nu en Gang forskellige Jordlove gældende; disse maa enhver, der ønsker at faa Jord efter den gældende Lov-

givning, have Lov til frit at vælge imellem. Man kan ikke sige, at man kun, naar man bruger Loven af 4. Oktober 1919, har Samfundsinteresser for Øje. Jeg gaar ud fra, at da den anden Lov ogsaa er gældende Lov, maa det ligesaa fuldt være Samfundsinteresserne, man har for Øje, naar man anvender denne Lov. Thi det er nu en Gang ikke saaledes, at de Love, der er givet, den Gang det ærede Medlem Hr. Zahle var Statsminister, har Monopol paa at være de bedste Love. Jeg mener tværtimod, at de maaske var de daarligste.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg beklager det ærede Medlem Hr. Zahle, der er i den vanskelige Situation, at hans Mening om, hvad der er i Samfundets Interesse, er i Modstrid med, hvad der er de unges Interesse. Jeg indrømmer; at hvis man ser paa Spørgsmaalet gennem socialdemokratiske Brillen, vil det, man kalder Samfundets Interesse, meget ofte stride mod de enkeltes, i dette Tilfælde de unges, Interesse. Men jeg tror nu, at det er i Samfundets Interesse, at de unge, der begynder under denne Lov, kommer til at begynde under saa gode Forhold som muligt. Og her tænker jeg ikke paa, om Laanet er et Tusind Kr. større eller mindre eller de faar nogle Hundrede Kr. mere eller mindre; men jeg tænker paa, at de dog kommer til at begynde under Forhold, som giver dem fuld Sikkerhed for, at alt, hvad de og deres Familie sætter ind paa Bruget, er deres; og det kan ingen tage fra dem. Det har i det danske Landbrugs Udvikling vist sig, at dette har været Hovedhjørnestenen for alt, hvad vi er naaet frem til, og det er derfor, man nu i England og Amerika, i Verden rundt omkring, ser hen til Danmark, hvor vi har den aldeles frie og ubeskaarne Ejendomsret til Jorden, ganske vist med store Laan, for dette har været nødvendigt, for at ubemidlede kunde komme i Besiddelse af Jorden. Men man har haft denne frie Raadighed over Jorden ubeskaaret, og det er da ejendommeligt, at det nu skulde være Samfundets Interesse, at man søger at beskære den. Der er ingen Modsætning mellem Samfundets Interesse og den enkeltes, den unges Interesse. Det ærede Medlem sagde, at den enkelte kunde eventuelt indkassere hele Konjunkturstigningen. Ja, eventuelt, men han kan ogsaa eventuelt lide det Tab, som hele Konjunkturfaldet udgør. Det maa han for Bygningernes Vedkommende, det maa han for Redskabernes og Besætningens Vedkommende, og der er der Tale om meget større Konjunktur-